

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

1298/2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Δήμητρα Κάββουρα, Πρωτόδικη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Ιωάννα Κουφογιαννάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18-10-2019 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της εκκαλούσας: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» (ΟΤΕ) που εδρεύει στο Αμαρούσιο Αττικής (Λ.Κηφισίας αριθμ. 99) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Πηγής Χαρακλιά, βάσει δήλωσης κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Των εφεσίβλητων: 1) _____

2) _____

_____ οι οποίες παραστάθηκαν αμφότερες δια της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Δήμητρας Κουφογιάννη, βάσει δήλωσης κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Οι ενάγουσες και ήδη εφεσίβλητες άσκησαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου την από 5-9-2014 με αριθμό κατάθεσης 849/2014 αγωγή τους, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 400/2017 οριστική απόφαση του ανωτέρου Ειρηνοδικείου, η οποία έκανε δεκτή την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα με την από 11-4-2017 έφεσή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου στις 11-4-2017 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 1772/2017 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 151/2017) και αντίγραφο αυτής κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 13-7-2017 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 558006/2017 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2335/2017), της οποίας η συζήτηση προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά της συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων, ύστερα από μονομερή δήλωσή τους, που έγινε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αλλά προκάτεθεσαν προτάσεις.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη 11-4-2017 έφεση, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου στις 11-4-2017 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 1772/2017 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 151/2017) και αντίγραφο αυτής κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 13-7-2017 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 558006/2017 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2335/2017) κατά της με αριθμό 400/2017 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664 επ. ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρα 495, 499, 511, 513 παρ. 1 β, 516, 517, 520 παρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ) και εμπρόθεσμα, εντός της καταχρηστικής προθεσμίας των δύο ετών από τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 518 παρ. 2 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν επικαλούνται επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης σε αυτούς, ούτε προκύπτει το αντίθετο από την προεπισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας. Ως εκ τούτου, η υπό κρίση έφεση, νόμιμα φερόμενη προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 17 Α, 511, 513 παρ. 2, 518 παρ. 2 σε συνδυασμό με άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ) πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532 ΚΠολΔ) και να εξεταστεί περαιτέρω κατά την ίδια (ειδική) διαδικασία ος προς το παραδεκτό και το νόμο) και ουσία βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Με την από 5-9-2014 αγωγή τους επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση, οι ενάγουσες εξέθεταν ότι με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας που καταρτίστηκαν στην Αθήνα το έτος 1989 προσλήφθηκαν από την εναγομένη και προσέφεραν τις υπηρεσίες τους σε αυτή θς υπάλληλοι, φέροντας κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής τους βαθμούς Δ/Α και Δ/Α αντίστοιχα. Ότι εργάστηκαν αποκλειστικά και καθ' όλο το θ)ράριο εργασίας τους μπροστά σε οθόνη οπτικής απεικόνισης ως Υπεύθυνη Έργου του Τμήματος Πληροφοριών Καταλόγου κατά το νοονικό διάστημα από 1-1-2009 έως 31-12-2011 η πρώτη και ως διοικητικός υπάλληλος κατά το χρονικό διάστημα από Μ-2009 έως 31-12-2011 η δεύτερη, χωρίς η εναγόμενη να τους χορηγεί

δεκαπεντάλεπτο διάλειμμα ανά δίωρο, το οποίο είναι επιβεβλημένο για την ανάκτηση των σωματικών και πνευματικών δυνάμεων των εργαζομένων, όπως προβλέπει το Π.Δ 398/1994. Ότι οι ίδιες απασχολήθηκαν καθημερινά επί 45 λεπτά ημερησίως, τα οποία αντιστοιχούν σε 3 δεκαπεντάλεπτα διαλείμματα και συνολικά επί 22 ημέρες μηνιαίως και επί 11 μήνες ετησίως, αφού ο 12^{ος} μήνας καλύπτεται από την κανονική άδειά τους, πραγματοποίησαν δε 181 ώρες υπερωριακής απασχόλησης κατ' έτος, εκ των οποίων οι 60 πρόκες αμείβονται με το καταβαλλόμενο υρομίσθιο προσαυξημένο κατά 30%, οι πέραν των 60 έως 120 ώρες αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 50% και οι πέραν των 120 ωρών με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο αυξημένο κατά 75%. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό οι ενάγουσες ζήτησαν να υποχρεωθεί η εναγόμενη, κυρίου κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 398/1994 και επικουρικά κατά τις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού διατάξεις, να καταβάλλει σε αυτές, κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αγοτ/ικού τους αιτήματος με την προσθήκη αντίκρουση των προτάσεων που υπέβαλαν στο προκοβάθμιο Δικαστήριο, τα βάσει του τακτικού μηνιαίου μισθού τους σε έκαστη εξ' αυτών ειδικότερα αναφερόμενα ποσά και δη το ποσό των 13.568,47 ευρώ στην πρώτη εξ' αυτών και το ποσό των 13.873,89 ευρώ» στη δεύτερη εξ' αυτών, με απόφαση εκδοθησόμενη προσηγορινά εκτελεστή και με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που καθένα επιμέρους κονδύλιο κατέστη απαιτητό και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική τους δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκανε δεκτή την αγωγή κατά την κύρια βάση της και υποχρέωσε την εναγόμενη να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 13,568,47 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλιο κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση και στη δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 13.873,89 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από το τέλος του έτους που κάθε κονδύλιο κατέστη απαιτητό μέχρι την εξόφληση και κήρυξε την απόφαση προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των 6.000 ευρώ για έκαστη των εναγόμενων. Κατά της ανωτέρω απόφασης παραπονείται η εκκαλούσα με την κρινόμενη έφεσή της για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση και να απορριφθεί στο σύνολό της η αγωγή.

Με το άρθρο 1 §1,2 του Π.Δ. 398/1994 (με το οποίο μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η οδηγία 90/270/ΕΟΚ που αποτελεί την πέμπτη ειδική Οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16§ 1 της Οδηγίας - Πλαίσιο 89/391/ΕΟΚ) ορίζεται ότι το διάταγμα αυτό καθορίζει τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την

εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 του Π.Δ, και ότι οι διατάξεις του εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, ανεξαρτήτως κλάδου οικονομικής δραστηριότητας στον οποίο κατατάσσονται επιπλέον των γενικών διατάξεων για την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας που ισχύουν κάθε φορά. Περαιτέρω), στο άρθρο 2 του ανωτέρω Π.Δ, ορίζεται ως οθόνη οπτικής απεικόνισης κάθε αλφαριθμητική ή γραφική οθόνη που αποτελεί τμήμα εξοπλισμού επεξεργασίας, αναπαραγωγής ή οπτικής παρουσίασης στοιχείων ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο, ενδ) α>ς θέση εργασίας νοείται το σύνολο του εξοπλισμού που περιλαμβάνει οθόνη οπτικής απεικόνισης εφοδιασμένο ενδεχομένως με πληκτρολόγιο ή άλλη διάταξη εισόδου δεδομένων ή και με λογισμικό που καθορίζει τη διασύνδεση χρήστη- συσκευής, με προαιρετικά εξαρτήματα, με περιφερειακά περιλαμβανομένων και μονάδας δισκετών, τηλεφώνου, ταλαντωτή/αποταλαντωτή, εκτυπωτή, αναλογίου για έγγραφα, καθίσματος και τραπέζιου εργασίας ή άλλης επιφάνειας εργασίας, καθώς και το άμεσο περιβάλλον εργασίας, ενώ ως εργαζόμενος θεωρείται κάθε πρόσωπο που απασχολείται από έναν εργοδότη με σχέση εργασίας, συμπεριλαμβανομένου των ασκούμενων και των μαθητευόμενων, ο οποίος χρησιμοποιεί τακτικά και κατά ένα μη αμελητέο τμήμα της κανονικής του, εργασίας, οθόνη οπτικής απεικόνισης. Κατά δε το άρθρο 3: «1. Στα πλαίσια της υποχρέωσης του εργοδότη, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, να έχει στη διάθεσή του, μία γραπτή εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων, ο εργοδότης προβαίνει σε ανάλυση των θέσεων εργασίας με σκοπό την αξιολόγηση των συνθηκών, ασφαλείας και υγείας που παρουσιάζουν για τους εργαζομένους του, ιδίως σε ό,τι αφορά τους ενεχόμενους κινδύνους για την όραση, τα σωματικά προβλήματα και την σωματική καταπόνηση των εργαζομένων λαμβάνοντας υπόψη και τα ενδεικτικώς αναφερόμενα στο παράρτημα II του άρθρου 11 2. Οι εργοδότες οφείλουν να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα για τη θεραπεία των κινδύνων που διαπιστώνονται με βάση την εκτίμηση της παρ. 1, λαμβάνοντας υπόψη τις σωρευτικές επιπτώσεις και το συνδυασμό των διαπιστούμενων κινδύνων ...» ενδ) σύμφωνα με το άρθρο 8: «1. Ο εργοδότης υποχρεούται να σχεδιάζει τη δραστηριότητα του εργαζομένου κατά τρόπον ώστε η καθημερινή εργασία σε οθόνες οπτικής απεικόνισης να διακόπτεται περιοδικά με διαλείμματα ή αλλαγές δραστηριότητας, που θα περιορίζουν το φόρτο εργασίας στην οθόνη οπτικής απεικόνισης σύμφωνα με το παράρτημα I του άρθρου 11. 2. Ο εργοδότης διαβουλεύεται με τους εργαζομένους ή και τους εκπροσώπους τους για το σχεδιάσμα και την οργάνωση της

εργασίας με σκοπό την ικανοποίηση των απαιτήσεων της παρ. 1 σύμφωνα και με το παράρτημα 1 του άρθρου 11». Τέλος, το άρθρο 9 ορίζει ότι: «Στα πλαίσια της διαβούλευσης και της συμμετοχής των εργαζομένων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, οι εργοδότες ζητούν τη γνώμη των εργαζομένων ή και των εκπροσώπων τους και διευκολύνουν τη συμμετοχή τους αναφορικά με τα θέματα που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος», ενδ> σύμφωνα με το άρθρο 11 παράρτημα Ι «4.1. Εφόσον δεν είναι εφικτό να οργανώνεται η εργασία με τέτοιο τρόπο ώστε φυσιολογικά να μπορεί ο εργαζόμενος να την εναλλάσσει με άλλες μορφές εργασίας, είναι χρήσιμο να εξασφαλίζονται στον εργαζόμενο διαλείμματα εργασίας ανά δίωρο, ανάλογα με το είδος της εργασίας. Σε καμία περίπτωση τα διαλείμματα αυτά δεν πρέπει να συσσωρεύονται. 4.2, Ο χρόνος απομάκρυνσης του εργαζομένου από τη θέση εργασίας με οθόνες οπτικής απεικόνισης (είτε για διάλειμμα εργασίας είτε για αλλαγή δραστηριότητας) μπορεί να είναι έως 15 λεπτά ανά δίωρο». Από το σύνολο το>ν ανώτερο) διατάξεων συνάγεται σαφώς ότι με αυτές προβλέπεται ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας και υγείας κατά την εργασία με οθόνες οπτικής απεικόνισης η διακοπή της εργασίας αυτής, είτε με αλλαγή δραστηριότητας του εργαζομένου, και μάλιστα κατά κύριο λόγο και πρωταρχικά, είτε εναλλακτικά, εφόσον δηλαδή δεν είναι εφικτή η αλλαγή αυτή με διαλείμματα σε κάθε δε περίπτωση ο χρόνος απομάκρυνσης του εργαζομένου από την θέση εργασίας με οθόνες οπτικής απεικόνισης μπορεί να είναι έως 15 λεπτά ανά δίωρο. Ειδικότερα, τα προβλεπόμενα ως άνω διαλείμματα διαφέρουν κατά τη φύση και το σκοπό τους από την ανά δίμηνο ημερήσια άδεια που προβλέπουν οι Ε.Σ.Σ.Ε. και επομένως δεν έχουν σχέση με αυτήν, η διαφοροποίηση δε αυτή προκύπτει και από το γεγονός ότι αποκλείεται ρητά η συσσώρευση των διαλειμμάτων αυτών, ήτοι απαγορεύεται ο συνυπολογισμός τους, ώστε να αποτελέσουν χρονικά ημερήσια άδεια. Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι, ως ελάχιστη προδιαγραφή ασφαλείας και υγείας όλων αδιακρίτως των εργαζομένων με οθόνες οπτικής απεικόνισης και προς αντιμετώπιση ειδικά των κινδύνων από την εργασία μπροστά σε τέτοιες οθόνες, προβλέπεται μόνον είτε η αλλαγή δραστηριότητας (εργασία εκτός οθόνης) είτε η διακοπή της εργασίας αυτής με διαλείμματα και όχι η χορήγηση αδείας μίας ημέρας (με αποδοχές) ανά δίμηνο. Και τούτο διότι το μέτρο αυτό και μόνο θεσπίζεται με τις

προπαρατεθείσες διατάξεις του Π.Δ. 398/1994 για την εφαρμογή των αντιστοιχούν ρυθμίσεων) της Οδηγίας 90/270/ΕΟΚ, που αποτελεί την 5η ειδική Οδηγία της Οδηγίας 89/391 /ΕΟΚ, η οποία συνιστά γενική Οδηγία - Πλαίσιο, ώστε ούτε από τις διατάξεις της τελευταίας και του Π.Δ. 17/1996 που τη μετέφερε στην ελληνική έννομη τάξη μπορεί να συναχθεί η καθιέρωση τέτοιας αδειας, αφού οι σχετικές προβλέψεις και ρυθμίσεις αυτής ως οδηγίας - Πλαισίου, εξειδικεύθηκαν και περιορίστηκαν στην καθιέρωση υποχρέωσης αλλαγής δραστηριότητας ή της διακοπής της εργασίας με ολιγόλεπτα διαλείμματα κατά τη διάρκεια της ημερήσιας εργασίας, η δε προβλεπόμενη από τον όρο 27 της από 7.3.1990 Ε.Σ.Σ.Ε. που καταρτίστηκε μεταξύ Ο.Τ.Ε. και ΟΜ.Ε-Ο.Τ.Ε. χορήγηση της μίας ημέρας άδειας ανά δίμηνο στους εργαζόμενους σε οθόνες οπτικής καταγραφής (απεικόνισης) αποτελεί πρόσθετη παροχή του εσωτερικού δικαίου που αφορά ειδική κατηγορία εργαζομένων με συγκεκριμένες συνθήκες απασχόλησης. Και ναι μεν σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 43/332/30.4.1990 ειδική εγκύκλιο του Τομέα Γεν. Εργ. Θεμάτων της εναγομένης ή άδεια αυτή χορηγήθηκε αρχικά μόνο στο προσωπικό του μηχανογραφικού της κέντρου και στη συνέχεια, σύμφωνα με τον όρο 28 της από 10.5.1996 Ε.Σ.Σ.Ε. επεκτάθηκε η χορήγηση της στους εργαζόμενους στα Υπεραστικά Κέντρα, Βλαβοληπτικά Κέντρα και Κέντρα Εξυπηρέτησης του Πολίτη (τα οποία απέκτησαν μηχανογραφική υποστήριξη το έτος 1996), όμως ο ως άνω όρος 27, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π.Δ 398/1994, δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης ή διευκρίνισης ότι τόσο η ως άνω ημερήσια άδεια, όσο και τα επίμαχα διαλείμματα πρέπει να δίνονται σε όλους τους εργαζόμενους που απασχολούνται μπροστά σε οθόνες οπτικής καταγραφής κατά το μισό τουλάχιστον του (οραρίου εργασίας τους ανεξάρτητα από την απάντηση της Δ/σης Συνθηκών Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας με το υπ'αριθμ. 130393/31.5.1990 έγγραφο της προς τον Τομέα Γεν. Εργατικών Θεμάτων της εναγομένης που αναφέρεται στην εφαρμογή της υπ'αριθμ. 130558/12.6.1989 Κ.Υ.Α. στα μηχανογραφικά κέντρα του Δημοσίου. Επομένως με βάση τις παραπάνω διατάξεις του Π.Δ 398/1994, οι οποίες εφαρμόζονται χωρίς να χρειάζεται υπογραφή σχετικής Ε.Σ.Σ.Ε. και ανεξάρτητα από άλλες τυχόν ευνοϊκές για τους εργαζόμενους ρυθμίσεις, κάθε επιχείρηση οφείλει να εξασφαλίζει τη διακοπή της εργασίας μπροστά από οθόνες οπτικής απεικόνισης, πρωταρχικά με την αλλαγή αυτής ανά χρονικά διαστήματα και δευτερευόντως με διαλείμματα μεγίστης διάρκειας έως και 15 λεπτών ανά δίωρο προς ανάκτηση των σωματικών και ιν τους δυνάμε<ων (ΟΛΑΠ 31/2009, ΑΠ 1598/2012 δημοσιευμένες στη

ΤΝΠ της ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑΘ 98/2016, ΠΠρΑΟ 4042/2015, ΠΠρΑΘ 4131/2015, ΠΠρΑΘ 3506/2015, ΜΠρΑΟ 1054/2016).

Η υπό κρίση αγωγή με το ως άνω περιεχόμενο είναι επαρκώς ορισμένη, καθόσον περιέχει όλα τ' απαιτούμενα από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ στοιχεία, ήτοι τη σχέση εργασίας τα>ν εργαζομένων με την εναγομένη, τα τμήματα στα οποία εργάστηκαν, τα διαστήματα, που εργάστηκαν ενώπιον οθόνης απεικόνισης και τα πληροφοριακά προγράμματα, που χρησιμοποιούσαν, χωρίς να πρέπει ν' αναφέρονται σε αυτή για το ορισμένο της, εάν έγιναν διαβουλεύσεις μεταξύ της εναγόμενης και των εκπροσώπων των εργαζομένων για τα θέματα που αφορούν την εφαρμογή του εν λόγω Π.Δ, ή εάν οι ενάγοντες διαμαρτυρήθηκαν σε αυτή για τη μη χορήγηση του(ν) 15(λέπτο)ν διαλειμμάτων ή εάν έχουν προσφύγει στην Επιθεώρηση Εργασίας, αφού ος προελέχθη στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η ένδικη αξίωση απορρέει απευθείας από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του Π.Δ 398/1994, χωρίς να εξαρτάται από καμία περαιτέρω προϋπόθεση. Ως εκ τούτου, η ένσταση αοριστίας, που προβάλλεται με τον πρώτο λόγο της έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Στην προκειμένη περίπτωση από την εκτίμηση της ενώπιον της Ειρηνοδίκου Αμαρουσίου υπ' αριθμ. 26/2017 ένορκης βεβαίωσης της μάρτυρος Όλγας Καρακαντέ του Πανσανία, η οποία έχει ληφθεί κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλήτευσης της εναγομένης (βλ. την υπ' αριθμ. 11069"Δ/10-1 -2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ελένης Καπότου), της ενώπιον της Ειρηνοδίκου Αθηνών υπ' αριθμ. 754/2017 ένορκης βεβαίωσης της μάρτυρος Δέσποινας Καρούζου του Ιωάννη, η οποία έχει ληφθεί κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλήτευσης της εναγομένης (βλ. την υπ' αριθμ. 11090Δ/13-1-2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ελένης Καπότου), της ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αμαρουσίου υπ' αριθμ. 72/2017 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρος Νικόλαου Λιάκου του Γεα>ργίου, η οποία έχει ληφθεί κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλήτευσης των εναγουσών (βλ. την υπ' αριθμ. 499Θ/19-1-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτη Κουτσιβίτη) και της ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών υπ' αριθμ. 1442/2017 ένορκης βεβαίωσης του μάρτυρος Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου, η οποία έχει ληφθεί κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλήτευσης των εναγουσών και όλων χωρίς εξαίρεση των εγγράφων, δημόσιων και ιδιο)τικό)ν, τα οποία νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, για μερικά εκ των οποίων γίνεται ειδική αναφορά κατιοτέρο) χωρίς, όμο^ς, να παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τα

ίο Φύλλο της υπ' αριθμ.../Ε(ί).χί./2020 απόφασης του Μονομελούς Προιτοδικείου
οπτικά λήφθηκαν από την εναγόμενη, αλλά προς άμεση και άλλα προς έμμεση απόδειξη, δηλαδή
για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, υποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά
περιστατικά: Οι ενάγουσες προσλήφθηκαν από την εναγόμενη το έτος 1989 και
προσέφεραν τις υπηρεσίες τους σ' αυτή ως υπάλληλοι με συμβάσεις εξαρτημένης
εργασίας αορίστου χρόνου, φέροντας κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής τους βαθμούς
Δ/Α και Δ/Α αντίστοιχα. Συγκεκριμένα, η μεν πρώτη απασχολήθηκε ως Υπεύθυνη Εργου
στο Τμήμα Πληροφοριών Καταλόγου ΟΤΕ (1 1888) για το χρονικό διάστημα από 1-1 -
2009 έως 31-12-2010 και στη Διεύθυνση Διοικητικών και Οικονομικών Θεμάτων ως
Γραμματέας για το χρονικό διάστημα από 1-1-2011 έως 31-12-2011 και η δεύτερη
ενάγουσα απασχολήθηκε στη Γενική Διεύθυνση Εγχώριων Παροχών στο Τμήμα
Παραγγελιών του ΟΤΕ για το χρονικό διάστημα από 1-1-2009 έως 31-12-2011. Όλες οι
εργασίες που εκτελούσαν κατά το προαναφερόμενο επίδικο χρονικό διάστημα κατά τη
διάρκεια του ημερήσιου ωραρίου τους των 7 ωρών και 40 λεπτών γίνονταν με τη χρήση
του ηλεκτρονικού υπολογιστή μπροστά σε οθόνη οπτικής απεικόνισης στο σύνολο
σχεδόν του ημερήσιου ωραρίου

τους, όπο)ς τούτο προκύπτει σαφώς, — ..... - από τις ένορκες βεβαιώσεις των
μαρτύρων τα>ν εναγουσοδν, οι οποίες αναφέρουν με σαφήνεια και ακρίβεια και έχοντες
ιδία αντίληψη, <υς συνάδελφοι των εναγουσάιν, το είδος, τη φύση, τις συνθήκες και το
ωράριο εργασίας τους. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από τις
ενάγουσες υπ' αριθμ. 26/2017 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος Όλγας Καραντέ, η οποία
εργάστηκε στο Τμήμα Χειροκίνητων Συνδιαλέξεων και Ειδικδ>ν Υπηρεσιών από το έτος
1998 έως την αποχώρησή της το έτος 2013, η πρδ)τη ενάγουσα Έλένη Καλάκου
απασχολήθηκε ως Υπεύθυνη Έργου του Τμήματος Πληροφοριών Καταλόγου ΟΤΕ
(11888) από 1-1-2009 έως 31-12-2010 και στη Διεύθυνση Διοικητικών και Οικονομικών
Θεμάτων <υς Γραμματέας για το χρονικό διάστημα από 1-1-2011 έο)ς 31-12-2013 και
χρησιμοποιούσε τα πληροφοριακά προγράμματα «Προμηθέας», «WOMS», «HCM» και
«Microsoft Office». Η παραπάνω εργασία γινόταν αποκλειστικά μέσω οθονδιν οπτικής
απεικόνισης. Ειδικότερα, απασχολείτο αρχικά ως Επόπτρια Ενημέρωσης Συνδρομητδιν
στις πληροφορίες τηλεφωνικού καταλόγου. Όλες οι πληροφορίες που δίνονταν, καθδιν
και εκείνες που αφορούσαν τον έλεγχο και τη σωστή λειτουργία του τμήματος
αντλούνταν από τα πληροφοριακά προγράμματα «Προμηθέας» και «WOMS», Στη
συνέχεια, απασχολήθηκε ως γραμματέας καταχωρδιντας ασθένειες, άδειες, ρεπό,
επιδόματα υπαλλήλων του ΟΤΕ γράφοντας επιστολές και

επικοινωνώντας μέσω) email με τα συνεργαζόμενα τμήματα. Για την εργασία της αυτή χρησιμοποιούσε τα πληροφοριακά συστήματα «HCM» και «Microsoft Office». Ο υπολογιστής ήταν το εργαλείο για τη διεκπεραίωση της εργασίας της και ως εκ τούτου το χρησιμοποιούσε διαρκώς και ανελλιπώς καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας της. Η αρχειοθέτηση εγγράφων γινόταν σε κλασέρ, που βρίσκονταν πάνω στο γραφείο της και δεν μετακινούνταν προκειμένου να αρχειοθετήσει κάποιο έγγραφο, παρά μόνο στο τέλος του ωραρίου και πάντα μετά τη συμπλήρωση 7ωρου. Ως εκ της φύσεως των ως άνω εργασιών και δεδομένου ότι όλα τα αρχεία του ΟΤΕ ήταν και είναι μηχανογραφημένα δεν ήταν δυνατό να γίνουν με κανέναν άλλο τρόπο, παρά μόνο ψηφιακά μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, δηλαδή μπροστά σε οθόνη. Εξάλλου, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από τις ενάγουσες υπ' αριθμ. 754/2017 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος το)ν εναγουσών Δέσποινας Καρούζου, η οποία απασχολήθηκε στο Γραφείο Προγραμματισμού και Στελέχωσης του Κέντρου 13888 από το έτος 2004 έως το έτος 2010 και στο Τμήμα Προγραμματισμού και Στελέχωσης WFM από το έτος 2011 έως τον Ιούλιο του 2012 και η οποία έκανε χρήση των ίδιων προγραμμάτων με τη δεύτερη ενάγουσα Ευτυχία Μυτιληναίου, τα οποία απαιτούσαν αδιάκοπη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, η δεύτερη ενάγουσα απασχολήθηκε στη Γενική Διεύθυνση Εγχώριων Παροχών στο Τμήμα Παραγγελιών του ΟΤΕ από την 1Π-2009 έως και την 31-12-2013, οπότε και απολύθηκε και χρησιμοποιούσε τα πληροφοριακά συστήματα «Προμηθέας» και «CRM». Η παραπάνω εργασία γινόταν αποκλειστικά μέσω οθονών οπτικής απεικόνισης. Αντικείμενο της εργασίας της ήταν η παραλαβή, η καταχώρηση και ο έλεγχος των αιτημάτων παραγγελιών για χορήγηση δικτύων σε παρόχους του ΟΤΕ (WIND, FORTHNET κλπ) και η προώθησή τους στα συστήματα για την ολοκλήρωση της παραγγελίας. Για την εργασία της αυτή χρησιμοποιούσε τα πληροφοριακά προγράμματα «Προμηθέας» και «CRM». Ο υπολογιστής ήταν το εργαλείο για τη διεκπεραίωση της εργασίας της και ως εκ τούτου τον χρησιμοποιούσε διαρκώς και ανελλιπώς καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας της. Από όλα τα παραπάνω συνάγεται ότι όλες οι εργασίες, που εκτελούσαν οι ενάγουσες γίνονταν αποκλειστικά μέσω) οθονών οπτικής απεικόνισης, ακόμα και η εξυπηρέτηση των πελατδ)ν, γινόταν με την παράλληλη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή και δεν ήταν δυνατό να τους εξυπηρετήσουν χωρίς τη χρήση του, καθόσον όλες οι υπηρεσίες και τα προϊόντα του ΟΤΕ (τεχνικά χαρακτηριστικά, τιμές κ.λ.π.) είναι καταχωρημένα σε πληροφοριακά συστήματα στον υπολογιστή του, από όπου και αντλούσαν πληροφορίες για να ενημερώσουν τους

συνδρομητές. Η δε συνομιλία και η συζήτηση με τους πελάτες προϋπέθετε την ταυτόχρονη χρήση του υπολογιστή, διότι κανένας υπάλληλος δεν είναι δυνατόν να θυμάται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε προϊόντος, τις τιμές ή τα προγράμματα, αλλά πάντα ανατρέχουν στον υπολογιστή τους για να 7ίληκτρολογήσουν το αριθμό τηλεφώνου του κάθε πελάτη, να εμφανιστεί «ο φάκελος» (ηλεκτρονικό αρχείο) του πελάτη και να καταχωρήσουν την αίτησή του (μεταφορά, νέα σύνδεση, ή ψηφιακή ευκολία κ.λ.π). Η δε θέση εργασίας της καθεμίας από τις ενάγουσες περιελάμβανε ηλεκτρονικό υπολογιστή συνδεδεμένο με εκτυπωτή, τηλέφωνο, αναλόγιο για έγγραφα και οϊς εκ τούτου η τηλεφωνική συνομιλία με συναδέλφους, η αποστολή επιστολών, η αποστολή fax, η εκτύπωση εγγράφων εκτελούνται χο)ρίς να απομακρύνεται ο υπάλληλος από τη θέση του αυτή μόνο για την κάλυψη των σωματικών του αναγκών. Επομένους, οι ως άνω εργασίες δεν αποτελούν εναλλαγή δραστηριότητας, όπως ισχυρίζεται η εναγόμενη, διότι ο υπάλληλος τις εκτελεί μπροστά στον υπολογιστή του και δεν απομακρύνεται από αυτόν. Τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά δεν αναιρούνται από το υπ' αριθμ. 44/533/27-1-2017 έγγραφο της Υποδιεύθυνσης Εργασιακών Σχέσεων της Διεύθυνσης Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού της εναγομένης, σύμφοινα με το οποίο η απασχόληση των εναγουσών μπροστά σε οθόνη δεν ήταν συνεχής και δεν κάλυπτε το πλήρες ωράριο εργασίας, αλλά εναλλασσόταν με άλλες δραστηριότητες. Και τούτο διότι στο έγγραφο αυτό, το οποίο προέρχεται από τις κεντρικές υπηρεσίες της εναγομένης δεν αποτυπώνονται οι ακριβείς συνθήκες εργασίας των εναγουσών καθώς και διότι ουδόλως αναφέρεται εάν το τμήμα της εργασίας που πραγματοποιούσαν μπροστά σε οθόνη, αποτελούσε ή όχι μη αμνητέο τμήμα της κανονικής τους εργασίας, δεδομένου ότι σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη, απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση του δεκαπεντάλεπτου διαλείμματος ανά δίωρο είναι η απασχόληση του εργαζομένου μπροστά σε οθόνη οπτικής απεικόνισης για μη αμελητέο τμήμα της κανονικής του εργασίας και τακτικά και η μη εναλλαγή της δραστηριότητάς του και με άλλες εργασίες. Σε αντίθετη κρίση δεν δύναται να αχθεί το Δικαστήριο ούτε από τις προαναφερθείσες ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρο^ν της εναγομένης, οι οποίες δεν κρίνονται πειστικές, καθώς ο μάρτυρας ————— ως στέλεχος (Υποδιευθυντής) της εναγομένης δεν είναι δυνατό να γνωρίζει άμεσα τις ακριβείς συνθήκες εργασίας της πρώτης ενάγουσας, ο δε μάρτυρας ←————— κατέθεσε ως Προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης

Go Φύλλο της υπ' αριθ.../2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)

Εξυπηρέτησης για τη δεύτερη ενάγουσα μετά από σχετική πληροφόρηση της εναγόμενης, ενδ) οι μάρτυρες των εναγουσών, συνάδελφοι τους, οι οποίοι ήταν σε θέση να γνο)ρίζουν καλύτερα τις συνθήκες εργασίας τους, είτε λόγω της άμεσης συνεργασίας που είχαν, είτε λόγω του ότι απασχολήθηκαν σε παρεμφερή τμήματα, αναφέρουν ότι οι καθ' όλο το (οράριο της ημερήσιας απασχόλησής τους εκτελούσαν εργασίες μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή χωρίς ανάπαυση και χο)ρίς να αλλάζουν δραστηριότητα. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι η πρώτη ενάγουσα κατείχε τη θέση της επόπτριας δεν αναιρεί τη συνεχή απασχόλησή της ενώπιον του ηλεκτρονικού υπολογιστή, Ενόψει τ<υν ανώτερο), αποδείχθηκε ότι οι ενάγουσες απασχολούνταν για μη αμελητέο τμήμα του κανονικού τους ωραρίου, μπροστά σε οθόνη οπτικής απεικόνισης, αφού, όπως αποδείχθηκε, χρησιμοποιούσαν τον ηλεκτρονικό υπολογιστή διαρκώς και ανελλιπώς καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας τους, χωρίς η δραστηριότητά τους αυτή να εναλλάσσεται με άλλες εργασίες και δραστηριότητες, όπο)ς ορθδ)ς δέχθηκε η εκκαλούμενη, απορριπτομένου του αντίθετου ισχυρισμού της εκκαλούσας, που προβάλλεται με τον δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο λόγο της έφεσης. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι οι εργαζόμενοι απασχολούνταν για μη αμελητέο τμήμα του κανονικού (οραρίου τους μπροστά σε οθόνη οπτικής απεικόνισης, χωρίς να αναπαύονται, καθώς η εναγόμενη δεν τους χορηγούσε, ως όφειλε ένα διάλειμμα διάρκειας 15 λεπτών ανά δύο)ρο και συνολικά τρία δεκαπεντάλεπτα διαλείμματα κατά το ημερήσιο ωράριό τους με βάση τις παραπάνω διατάξεις του Π.Δ. 398/1994, οι οποίες, όπως ήδη εκτέθηκε, εφαρμόζονται χο)ρίς να χρειάζεται υπογραφή σχετικής Ε.Σ.Σ,Ε.ή άλλη διάταξη, όπα>ς αναφέρεται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, απορριπτομένου του αντίθετου ισχυρισμού, που προβάλλεται με τον δεύτερο, πέμπτο και έκτο λόγο της έφεσης. Ως εκ τούτου το προποβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλούμενη απόφασή του έκρινε ομοίως δεν έσφαλε οος προς την ερμηνεία και την εφαρμογή τα>ν ανώτερο) διατάξεο)ν και την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού. Ακολούθως από τα ίδια ως άνο> αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε περαιτέρω) ότι για την ανιoτέρω εργασία τους οι ενάγουσες δικαιούνται αμοιβής δεδομένου ότι τα ενδιάμεσα διαλείμματα για σωματική ή ψυχική ανάπαυση και ανάκτηση των σωματικών και πνευματικοί δυνάμεο)ν όχι μόνο περιλαμβάνονται στις ό)ρες εργασίες αλλά αμείβονται με προυσαυξήσεις, που προβλέπονται για υπερο)ριακή εργασία και συγκεκριμένα οι ενάγουσες δικαιούνται, σύμφο)να με το άρθρο 13 § 11 του Γενικού Κανονισμού Προσο)πικού της εναγόμενης και το άρθρο 1 § 1 Ν. 435/1976, υπερωριακή αμοιβή συνιστάμενη στο ο)ρομίσθιό τους

προσαυξημένο κατά 30% για τις πρώτες 60 ώρες και κατά 50% για τις επόμενες 60 ώρες
 Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων) και κατά 75% για τις υπολοιπες, καθόσον τα με βάση τον Ειδικό Κανονισμό Ωρών
 Εργασίας Προσωπικού της εναγόμενης (άρθρο 5) καθοριζόμενα με αποφάσεις του
 Διοικητή της ευνοϊκότερα χρονικά όρια εργασίας δεν συνιστούν νόμιμα ανώτατα
 χρονικά όρια εργασίας, ώστε η πέρα από αυτά εργασία να είναι παράνομη και
 υπερωριακή, αλλά αποτελούν (εφόσον έγιναν αποδεκτά από το προσωπικό έστω και
 σκοπηρώς με την εφαρμογή τους) συμβατικά χρονικά ωράρια, τα οποία ισχύουν, εφόσον
 δεν καταργηθούν από τη Διοίκηση της εναγόμενης (κατά το ρητώς επιφυλαχθέν σε
 αυτήν με τον άνω Κανονισμό δικαίωμα), και η πέρα αυτών και μέχρι τα νόμιμα ανάκατα
 όρια απασχόληση αμείβεται ως νόμιμη υπερωριακή εργασία (ΑΠ 837/2012 αδημ.)>
 παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα από την εναγόμενη με τον έβδομο λόγο της έφεσης,
 ότι δηλαδή οι ενάγουσες δε δικαιούνται πρόσθετης αμοιβής, ο οποίος πρέπει να
 απορριφθεί ως αβάσιμος. Δεδομένου άλλα»στε ότι οι ενάγουσες με τις προτάσεις τους
 συνομολογούν ότι οι τακτικές μηνιαίες αποδοχές τους δεν είναι αυτές που αναγράφονται
 στην αγωγή αλλά εκείνες που αναφέρονται στο υπ' αριθμ. 45/1413/27-5-2016 έγγραφο
 του Τμήματος Ειδικών Μεταβολών Μισθοδοσίας της εναγομένης, δικαιούνται να
 λάβουν τα εξής ποσά:

η πρώτη ενάγουσα _____

α) για το έτος 2009 {(2.528,71 μηνιαίος μισθός: 25 ημέρες X 6 ημέρες):

38,33 (εβδομαδιαίο ωράριο βάσει ημερήσιου ωραρίου 7 ωρών και 40 λεπτών) X 1,30
 (ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 30%) X 60 ώρες = } 1,235 € + {(2.528,71 ; 25 X 6):

38,33 X 1,50 (ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 50%) X 60 ώρες }=1.425 + {(2.528,71 :
 25 X 6): 38,33 X 1,75 (ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75 %) X 61 ώρες =1.690,20 €}=

4.350,20 ευρώ, β) για το έτος 2010 {(2.619,87 € : 25 X 6) : 38,33 X 1,30 X 60 = }
 1.279,52 + {(2.619,87: 25 X 6) : 38,33 X 1,50 X 60 =} 1.476,37 + {(2.619,87:25

X6) : 38,33 X 1,75 X 61 =} 1.751,14 € = 4.507,02 ευρώ και γ) για το έτος 2011 {2.738,58
 € : 25 X 6): 38,33 X 1,30 X 60 = } 1.337,50 + {(2.738,58 : 25 X 6): 38,33 X 1,50 X 60
 =} 1.543,26 € + {2.738,58 :25 X6) : 38,33 X 1,75 X 61 =} 1.830,48 = 4.711,24 ευρώ,
 ήτοι το συνολικό ποσό των 13.568,47 ευρώ, η δεύτερη ενάγουσα _____

α) για το έτος 2009 {(2.614,19 € : 25 X 6): 38,33 X 1,30 X 60 = 1.276,75 € + {(2.614,19
 :25 X 6) : 38,33 X 1,50 X 60 =1.473,17} € + {(2.614,19 :25 X6) : 38,33 X 1,75 X 61=} 1.747,34 € = 4.497,25 ευρώ, β) για το έτος 2010

{(2.673,36 € : 25 X 6): 38,33 X 1,30 X 60 = } 1.305,64 € + {(2.673,36

:25 X 6) :

38,33 X 1,50 X 60 =} 1.506,51€ + {(2.673,36: 25 X6) : 38,33 X 1,75 X 61=} 1.786,89

1.786,89 6 >99,04 ευρώ, γ) για το έτος 2011 {(2.777,15 € : 25 X 6): 38,33 X

1,30

$X 60 = \} 1.356,33 6 + \{(2.777,15:25 X 6) : 38,33 X 1,50 X 60 =\} 1.565 \text{ €} + \{(2.777,15: 25 X 6) : 38,33 X 1,75 X 61 =\} 1.856,26 \text{ €} = 4.777,60 \text{ ευρώ}$, ήτοι το συνολικό ποσό των 13.873,89 ευρώ άπαντα δε τ'ανοιτέρο) ποσά με το νόμιμο τόκο για το κάθε επιμέρους ποσό κάθε έτους, από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους κατά το οποίο κατέστη απαιτητό, απορριπτομένης ως ουσιαστικά αβάσιμης της ένστασης έλλειψης υπαιτιότητας που αίρει την υπερημερία της εναγομένης (άρθρο 342ΑΚ), που επαναφέρεται με τον όγδοο λόγο της έφεσης, καθόσον κατά τον ισχυρισμό της τελούσε σε εύλογη αμφιβολία για την ύπαρξη της επίδικης οφειλής, αφού η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα δεν δικαιολογείται να αμφιβάλλει για την ύπαρξη της οφειλής της, αφού διαθέτει οργανοομένη νομική και λογιστική υπηρεσία και ως εκ τούτου μπορούσε ευχερώς να ελέγξει τη βασιμότητα των αξιώσει» ν τιον εναγόντων και ήδη εφεσίβλητων. Ως εκ τούτου, η εκκαλουμένη, που έκρινε ομοίως ορθος το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και ορθώς εκτίμησε το αποδεικτικό υλικό. Επομένους, πρέπει ν' απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι όλοι οι λόγοι της κρινόμενης έφεσης. Κατ' ακολουθίαν των ανοπέρω, και εφόσον δεν υπάρχει άλλο παράπονο κατά της εκκαλουμένης απόφασης, η κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τα δε δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας των εφεσίβλητων πρέπει κατά παραδοχή του σχετικού νομίμου υποβληθέντος αιτήματος τους, να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας, λόγω της ήττας της, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας (άρθρα 176, 183, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμαάάα των διαδίκιον την υπό κρίση έφεση.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ' ουσία την έφεση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα των εναγουσοδν και ήδη εφεσίβλητα>ν για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, στην Αθήνα και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση αυτού, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, στις 2-Μ. π. 5.77....2020.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ